

نقش زمان شناسی در انتخاب کار اولویت دار

از فرزاندگی و فطانت یک شخص همین بس که در زمینه های مختلف زندگی شناخت داشته و هوشمندانه تغییرات زمان را شناخته و به نوع زمانی که در آن میزید آشنایی داشته باشد، که چنین فردی در پیچ و خم های زندگی پر اسرار دنیا، خود را از آسیبها محفوظ میدارد و با حق همراه و به رغم باطل، جبهه می گیرد.

ژرف اندیشی و توجه و دقت به جریانها و انگیزه^۶ حوادث پیرامون، در راستای زمان شناسی، خیلی مؤثر است و نتیجه اش عدم فریب و تأثیرگذاری رویدادها بر این فرد، زمان شناس است و زمان شناسی از ممیزه های

مهم فرد با ایمان و ولایی می باشد.
امام صادق علیه السلام می فرماید:

«انسان مؤمن باید از اوضاع زمان خویش آگاه شود و تلاش کند از جریانهای اجتماعی آگاهی فراهم کند، در این صورت است که جریانها وی را در هم نمی پیچند و همانند خسی بر روی امواج پرخروش جریانها این سو و آن سو سوق نمی دهند؛ بلکه ثابت و استوار جریان را هدایت می کند و مشرف بر آنان می شود».

و حضرت جعفر صادق (ع) از طلایه داران این نوع شناخت از زمان می باشند، چنانچه وقتی به ایشان پیشنهاد قیام شد، فرمودند:

«نحن اعلم بالوقت»

«ما به اوضاع زمان آگاه تریم».

لذا هیچگاه تحت تأثیر درخواست های دشمنان دوست نما، قرار نگرفته و آنان را در سیاست خائنه شان ناکام می گزارد.
امام صادق (ع) در بیان دیگری فرمودند:

«العالم بزمانه لا تهجم علیه اللوابس»

«آگاه به زمانه هیچگاه جریان‌ها بر وی مشتبه نمی‌شوند و جریان‌ها بر وی حمله ور نمی‌شوند».

و نیز فرمودند:

«ستون و پایه هستی انسان، اندیشه و زیرکی وی است. انسان آگاه، به جریان‌ها اشراف خواهد داشت تحت تأثیر آنها قرار نخواهد گرفت، انسان فطن و زیرک بر اوضاع و جریان‌ها مسلط می‌شود، انسان خمود جریان‌ها بر وی مسلط خواهند شد».

البته نباید چنین تصور کرد که زمان شناسی فقط در رابطه با مسائل اجتماعی و سیاسی کاربرد دارد، بلکه این توانایی در کل زندگی کارکرد داشته و موجبات موفقیت را برای فرد، فراهم می‌کند:

زمان شناسی در بیان سخن

زمان شناسی در سکوت

زمان شناسی در تربیت فرزند

زمان شناسی در انتقاد

زمان شناسی در تنبیه

زمان شناسی در تشویق

زمان شناسی در انتخاب‌ها

زمان شناسی در آموزشها (با توجه به زمان، نوبت چه آموزشی (حتی معارف) هست؟)

زمان شناسی در خواب و بیداری و تلاش و تفریح

و...

و کلام آخر اینکه، زمان شناسی از شئون امامت است و آن بزرگواران، زمان شناسان خبره هستند، و آخرین این سلسله اولاد طاهرین پیامبر(ص)، که ما امت ایشان هستیم، امامی هستند که لقبشان صاحب الزمان و ولی عصر، می باشد، که در یک معنا یعنی زمان تحت سیطره و تسخیر ایشان بوده و بر حوادث و جریان‌ات آن اشراف و احاطه ی کامل دارند و آن را مدیریت می نمایند، لذا منتظران و یاوران آن حضرت نیز در عرصه ی خدمت به ساحت آن بزرگوار در زمان غیبت، لازم است در زمان‌شناسی، ید اولی داشته و هر زمان برحسب زمان، تشخیص اولویت دارترین کارها را به اجرا درآورند، حتی در آموزش های نظری و عملی هم تشخیص دهند که در چنین زمانی، چه نوع آموزش هایی لازم و مؤثر است.